

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 543-1908)

Originalt emne

Skatter og Afgifter

Skatter og Afgifter/Formue- og Lejlighedsskat

Uddrag fra byrådsmødet den 11. marts 1909 - side 6

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 543-1908)

Skrivelse fra Overretssagfører Chr. Birch og Bagermester P. Jensen som Medlemmer af Ligningskommissionen om, at Skatteansættelsen af Indtægter mellem 1100 og 2000 Kr. begge inklusive formentlig foretages i Modstrid med Skattelovens Regler om den tilladte procentvise Nedsættelse.

Formanden meddelte, at der forelaa udførlig Erklæring fra Ligningskommissionens Medlemmer med Undtagelse af de Herrer Birch og P. Jensen om Grundene til Afgivelserne fra Skattelovens § 7 og Indstilling fra Budgetudvalget om at henstille til Kommissionen at foretage Ligningen overensstemmende med Loven.

Niels Jensen oplyste, at Ligningskommissionen havde arbejdet efter en Skala, der for visse Indtægter fradrog mere end 65 %, idet man havde indset det umulige i at ligne retfærdigt, hvis man skulde følge Loven. Det samme Resultat var de delegerede ved Ligningskommissionernes Delegeretmøde i Odense forrige Aar kommet til, og der var ved dette Møde blevet vedtaget Forslag om at sætte højeste Fradrag til 75 %, om ikke at beskatte Børns Indtægter, Rente af Formue dog undtaget, og om at flytte Aldersgrænsen for de Børn, der maatte medregnes, fra 15 til 18 Aar. Endvidere var det Forhold, der nu var Tale om, ogsaa blevet drøftet, og med alle Stemmer mod fire var et Forslag om at forhøje Grænsen for det fri Skøn fra 1000 Kr. til 1500 Kr. blevet vedtaget. De paa Delegeretmødet

vedtagne Forslag var blevet forelagt for Ministeren, der havde udtalt, at han havde sin Opmærksomhed henvendt paa de omtalte Punkter, og at Loven i visse Henseender ikke var god at ligne retfærdigt efter. Da nu tilmed en Revision af Skatteloven utvivlsomt vilde komme i Løbet af et Aars Tid, vilde Taleren foreslaa, at Byraadet nøjedes med at tage de to Herrers Skrivelse til Efterretning.

Mikael Johansen anbefalede at følge Budgetudvalget. Man havde Lovene for at følge dem, og det saa ikke meget ud til, at Skattelovene snart vilde blive revideret, hvad de i høj Grad trængte til. Der var ingen Tvivl om, at man kunde blive nødt til at omlægge hele Ligningen, hvis der indløb Klage til Ministeriet, og en eneste Skatteyder kunde indgive en saadan Klage.

Jakob Jensen oplyste, at de to Herrer, der klagede, selv havde været med til at ligne paa samme Maade som den øvrige Kommission, den ene i ca. 1 ½ Aar og den anden siden Juli Maaned 1908. Det var derfor i høj Grad forbavsende, at de to Herrer, af hvilke den ene oven i Købet var Sagfører, nu midt under Ligningen rejste denne Sag. Forøvrigt var Skalaen kun til Vejledning og var ikke en fast Rettesnor for Ligningskommissionen. Han havde intet imod at følge Budgetudvalgets Forslag, da dette ikke sagde meget.

Filtenborg var klar over, at der for Ligningen i Aar ikke var noget at gøre ved Sagen, men det kunde ikke nægtes, at Kommissionen var udenfor Loven, og at Ligningen helt kunde kasseres. Det vilde utvivlsomt være retfærdigt at sætte Grænsen for det fri Skøn op til 1500 Kr., men Ligningskommissionen anvendte dette op til 2000 Kr. og begik altsaa en vis Uretfærdighed ved at begunstige Skatteyderne med 11-1200 Kroners Indtægt paa Bekostning af dem, der havde 14- 1500 Kr. Det vilde vist være rigtigt, om Kommissionen ad Aare vilde overveje sine Arbejdsregler.

Jakob Jensen havde set mange Uretfærdigheder i Ligningen og troede det ikke muligt i alle Tilfælde at træffe det rette, saaledes som Kommissionen var udsat for at blive ført bag Lyset. Han erindrede saaledes et Tilfælde med en Fabrikant, der havde sat Anskaffelsessummen for Maskineri ind paa sin Omkostningskonto, og hvis Selvangivelse derefter var passeret saavel Ligningskommission som Overligningskommission. Næste Aar var vedkommende Fabrikants Formue steget kolossalt. Der kunde ogsaa erindres om den Skatteyder, der med en Indtægt af 14000 Kr. intet Tillæg fik af Overligningskommissionen.

Simonsen anbefalede Budgetudvalgets Indstilling. Det var ønskeligt, om Loven kunde

følges, men alle var vist enig om, at den var umulig, og selv Overligningskommissionen vilde ikke være i Stand til at følge Loven uden at føle ved sig selv, at den begik blodig Uretfærdighed. Ved at se Overligningskommissionens Nedsættelser igennem vilde man da ogsaa finde, at den havde begaaet lige saa store Ulovligheder som Ligningskommissionen. At overholde Loven vilde være en frygtelig Uretfærdighed mod Indtægterne mellem 1100 og 1500 Kr., og Uretten vilde ogsaa blive følelig for den Klasse, der kaldtes Middelstanden. Skattelovene kunde ikke leve længe, da det fra alle Sider erkendtes, at de var umulige at følge, saa det rigtigste i dette Tilfælde vilde sikkert være at lade Sagen gaa til Efterretning for Ligningskommissionen med Budgetudvalgets Erklæring.

Filténborg protesterede imod, at Overligningskommissionen skulde have foretaget ulovlige Afgørelser, og udtalte, at Hr. Jakob Jensen savnede enhver Competence til at udtale sig om Afgørelsen med Hensyn til den Skatteyder, der var sat til en Skatteindtægt af 14000 Kr.

Simonsen meddelte, at Ligningskommissionens Formand havde tilladt ham at oplyse, at Overligningskommissionens Afgørelser med Hensyn til Indtægter mellem 1100 og 1500 Kr. var overensstemmende med Ligningskommissionens Regler. Havde Kommissionen været udenfor Loven, saa havde Overligningskommissionen, ogsaa været det.

Jakob Jensen fastholdt, at hans Oplysninger angaaende den Skatteyder, der havde opført Anskaffelsessummen for sine Maskiner paa sin Omkostningskonto var korrekte. Hvis Hr. Filténborg derfor skulde protestere een Gang til, vilde Taleren nævne vedkommende Mands Navn.

Filténborg havde intet imod, at Hr. Jakob Jensen nævnte Navnet.

H a r a l d Jensen var som en af Lovgiverne ked af, at de Love, der lavedes, viste sig ikke at du. Dette var Tilfældet baade med Valgloven og med Skatteloven, som det, saa vidt. Taleren kunde skønne, var temmelig umulig at følge, hvad Ministeren da ogsaa selv havde erkendt ved sit Svar til de samlede Ligningskommissioner om, at han havde sin Opmærksomhed henvendt paa de af Delegeretmødet fremsatte Punkter. Naar Loven altsaa ikke kunde følges, var det en umulig Opgave at give Kommissionen at bede den følge Loven, saa det vilde maaske være heldigst at sætte Ordene "saa vidt muligt" til den af Budgetudvalget foreslaaede Henstilling.

Jakob Jensen oplyste, at den af Ligningskommissionen anvendte Skala paa nogle mindre væsentlige Ændringer nær var blevet fulgt de sidste 14 Aar.

Nørgaard tilraadede at følge Budgetudvalget, da man dog ikke godt kunde anbefale Ligningskommissionen at holde sig udenfor Loven. Det blev saa Kommissionens egen Sag, hvad den vilde gøre, men Taleren tvivlede ikke om, at den vilde vedblive at arbejde som hidtil.

Budgetudvalgets Indstilling vedtoges.

